

Maria Giurgea
Maria Georgescu-Boștină

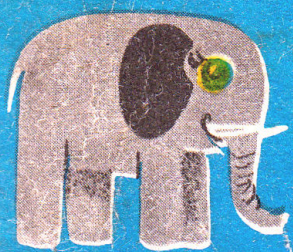
Abecedar

a

b

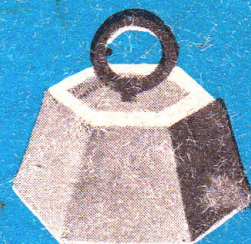
d

h

j

n

Manualul a fost elaborat în conformitate cu programa școlară a Ministerului Educației și Învățământului aprobată cu nr. 52445/1969 și revizuit în anul 1975.

as în discuția învățătorilor din
șor, Teleorman, Buzău, Vaslui,
Mehedinți, Brăila și municipi

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România

Imnul de stat
al
Republicii Socialiste România

Muzică de Ciprian Porumbescu
Text adaptat

Trei culori cunosc pe lume,
Amintind de-un brav popor,
Ce-i viteaz, cu vechi renume,
În luptă triumfător.

Sîntem un popor în lume
Strîns unit și muncitor,
Liber, cu un nou renume
Și un țel cutezător.

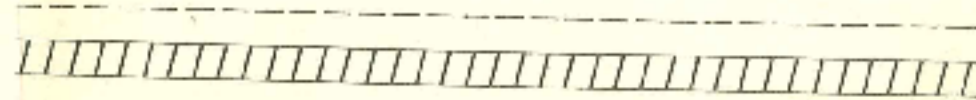
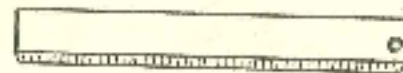
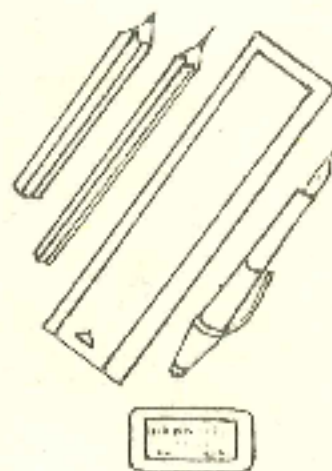
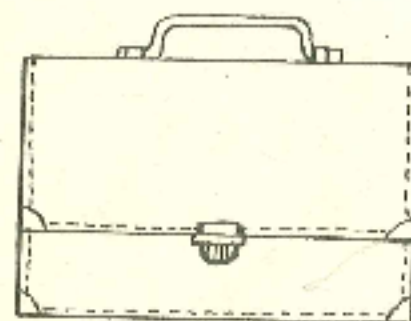
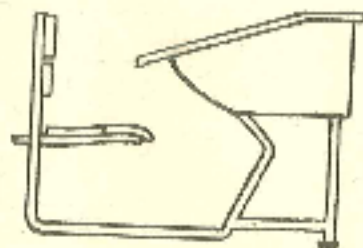
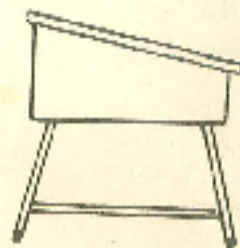
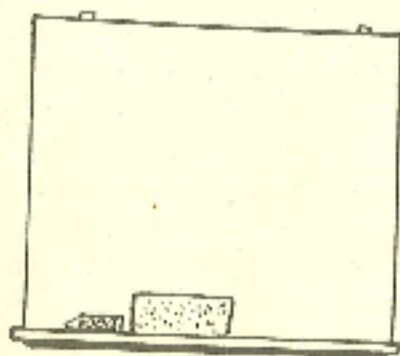
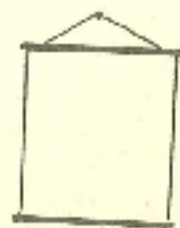
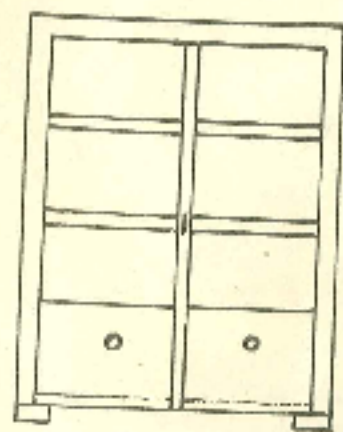
Multe secole luptară
Străbunii noștri eroi,
Să trăim stăpîni în țară,
Ziditori ai lumii noi.

Azi partidul ne unește
Și pe plaiul românesc
Socialismul se clădește
Prin elan muncitoresc.

Roșu, galben și albastru
Este-al nostru tricolor,
Se înalță ca un astru
Gloriosul meu popor.

Pentru-a patriei onoare,
Vrăjmașii-n luptă-i zdrobim.
Cu alte neamuri sub soare,
Demn, în pace, să trăim.

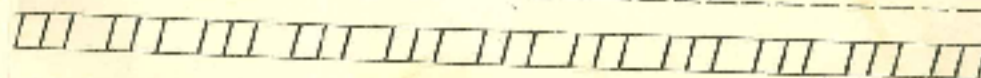
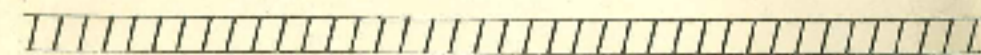
Iar tu, Românie mîndră,
Tot mereu să dăinuiești
Și în comunistă eră
Ca o stea să strălucești.

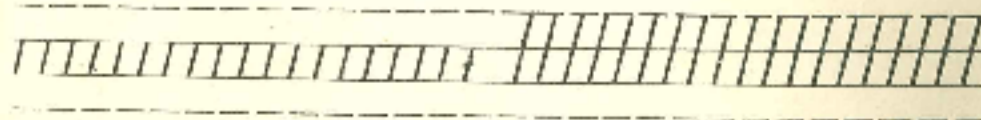
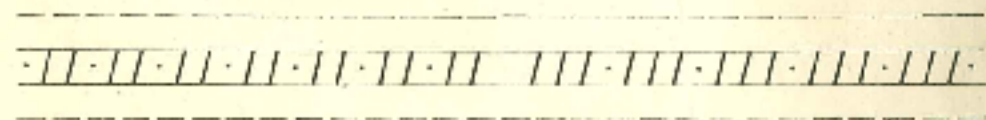

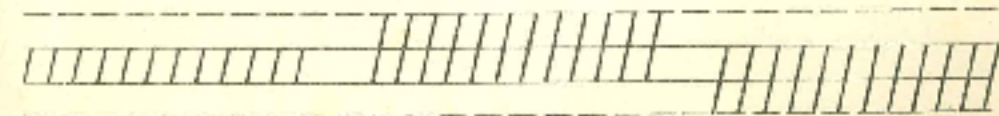
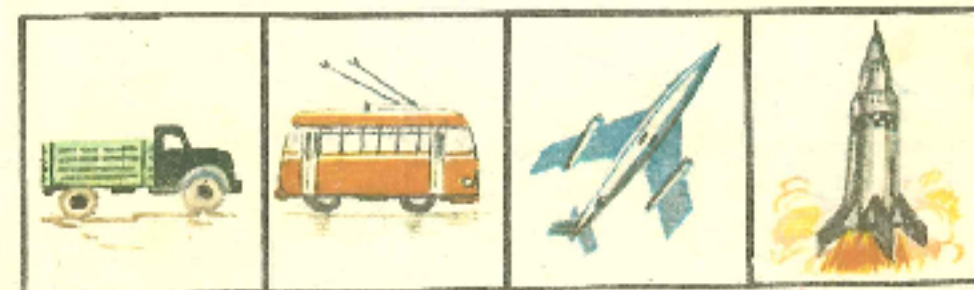
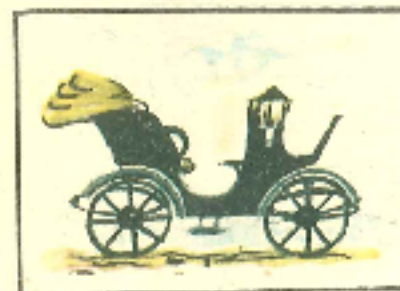
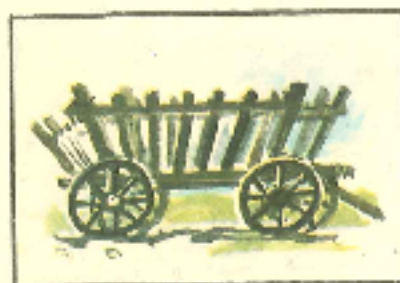
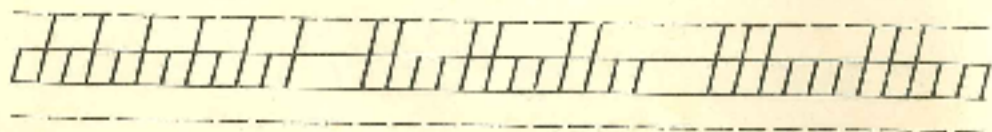
II

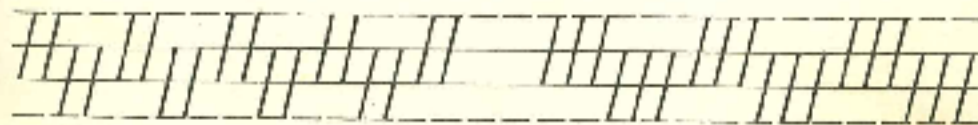
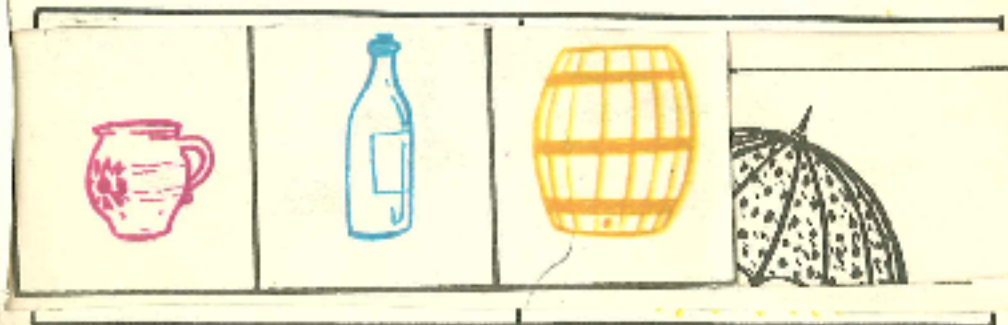
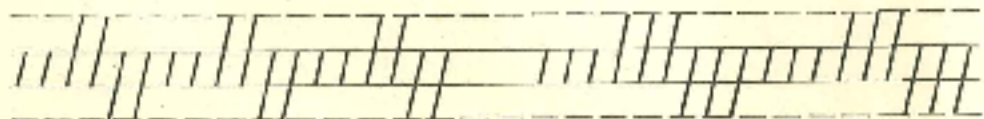
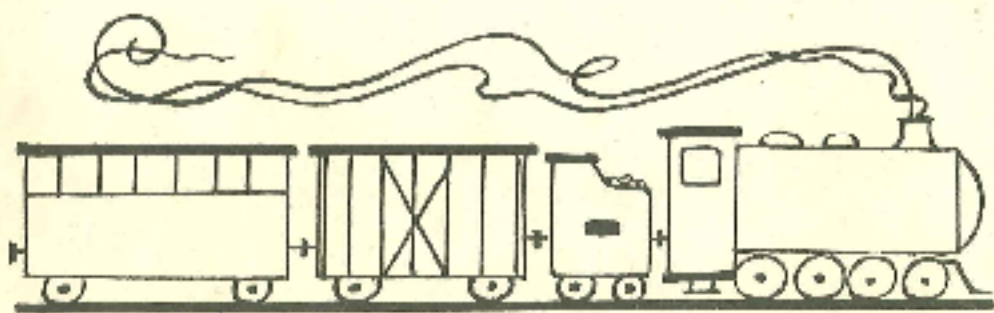

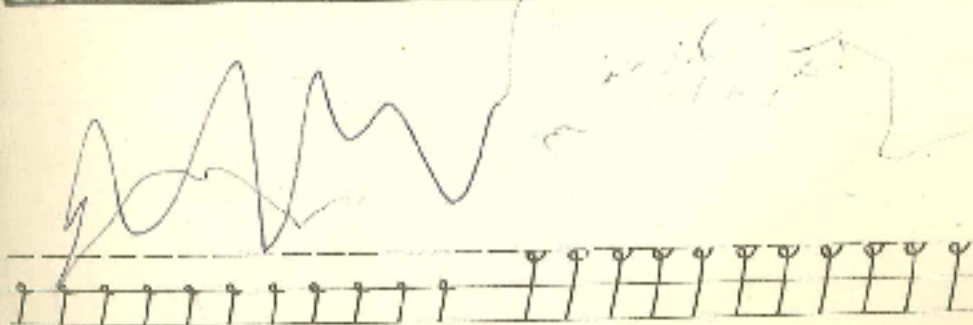
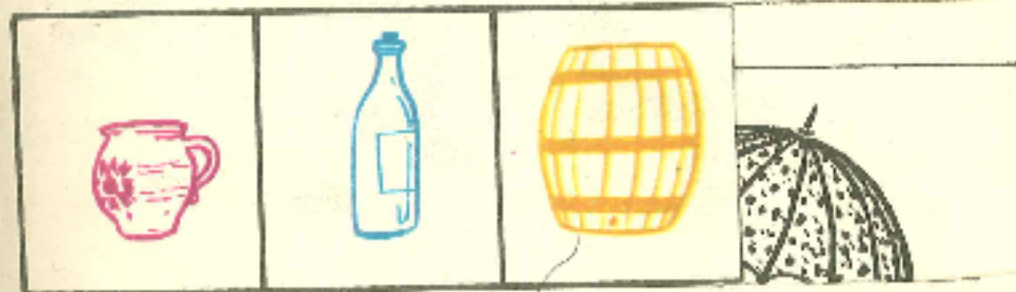
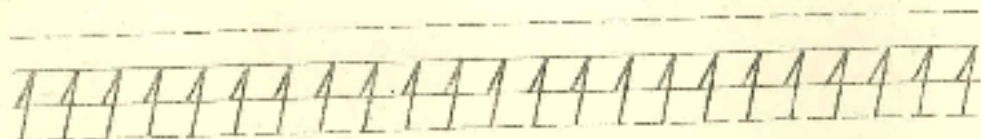
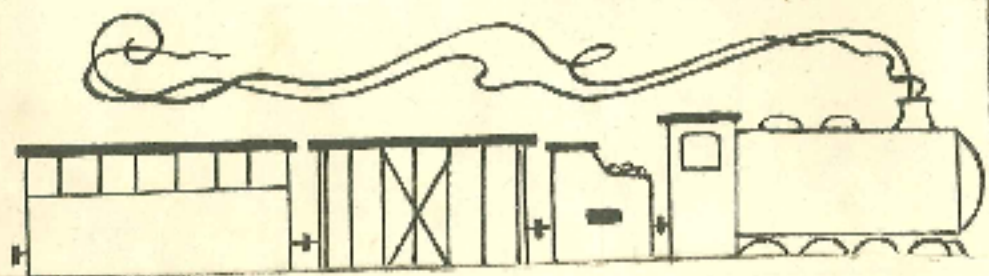
III

77

[illegible]nl

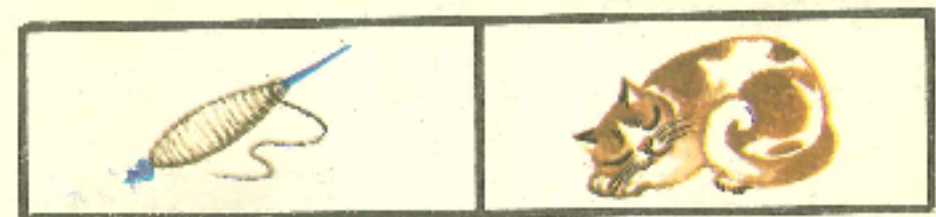
rrrrrr llllll [llllllllllll]

22

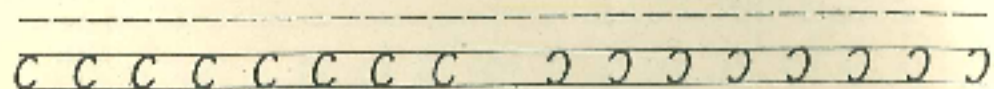
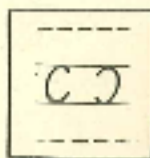

Tracing practice lines with vertical strokes.

0

Handwritten word 'Habrachon' and tracing practice lines with circular strokes.

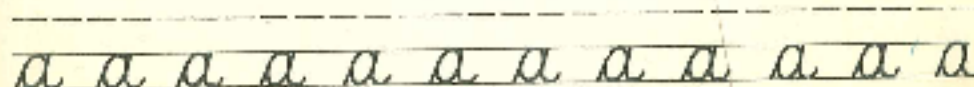
a

a. _____

a _ _

A

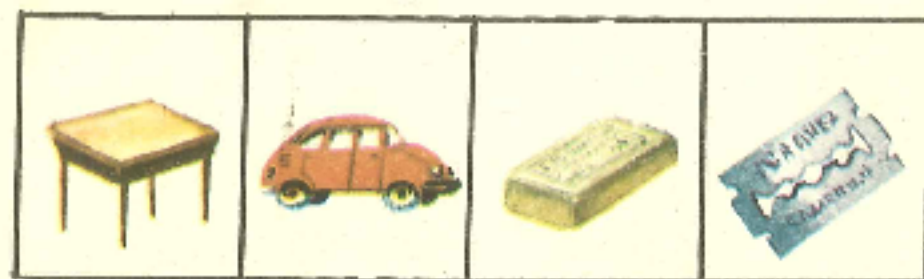
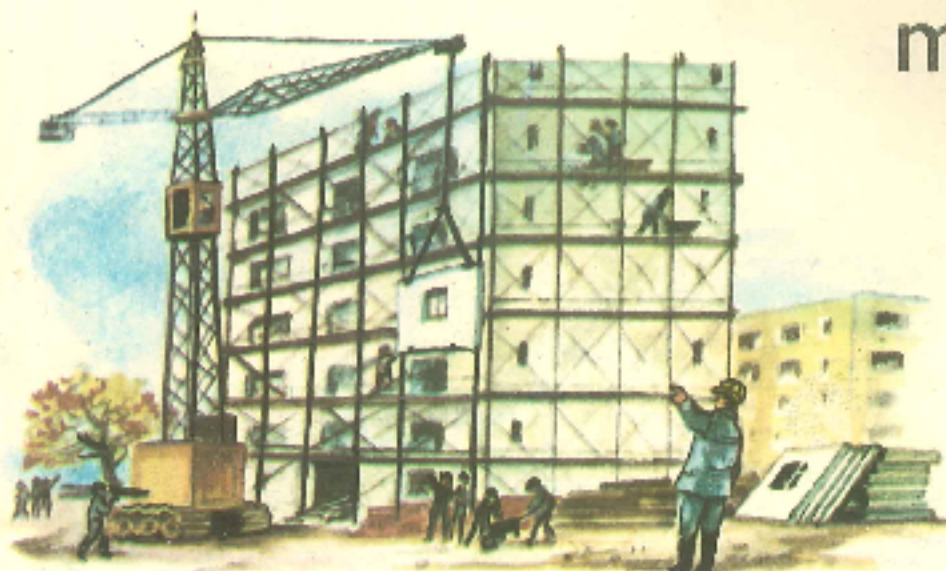

A _ _

A _ _

а а а а а а а а а а а а а а
А А А А А А А А А А А А А А

m

ma _

ma _ _

_ ma

_ ma

а а а а а а а а а а а а а а
m m m m m m m m m m m m m m

ma

ma-ma
ma-ma mama

m m m m a a a a
mama mama mama

M

Ma _ a _ ma A _

A a M m A a M m
ma Ma ma Ma

M M M M M M M M M
m M m M m M m M

i

Mi-mi

Mi _

i _ i _ i _ mi _ mi _

i i i i i i i m m m m
 Mimi Mimi Mimi Mimi

I

I _

I _

_ mi _

_ mi _

_ mi _

ma _

Mi _

mi _

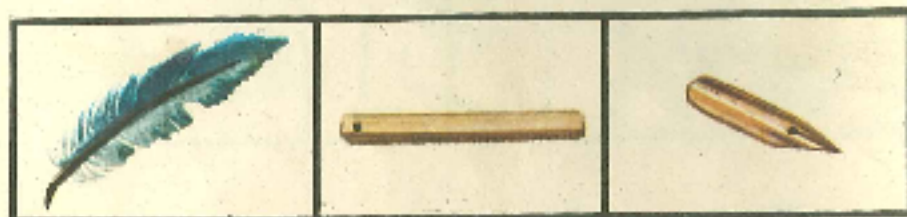
I I I I I I I I I I I I I I I I
 i I i I i I i I i I i I i I i

n

ma-ma
mama

na-ni
nani

_na

_ni _

_ni _

n n n n n n n n n
nani nani nani nani

N

A-na
I-na

Na-na
Ni-na

Ana

Nana

Ina

Nina

_ma
_ni

A _
Ni _

N N N N N N N N N N
Nana Nina Ina Ana

r

ma-ma
ra-ma

Ma-ra
na-ra

ma-ri _

ra _ _

a-ra _

rama

mama

nara

Mara

n n n n n n n n n n
n n n n n n n n n n
n n n n n n n n n n
n n n n n n n n n n

R

Ri-ri

Ma-ra

R R R R R R R R R R
Riri Riri Mara Mara

e

ma-re a-re A-na
me-re me-re I-na

Ana are mere.

_re me _

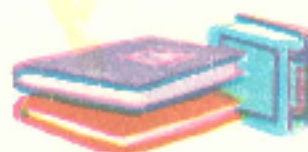
e e e e e are mere
Ana are mere.

E

ra-ma ma-re ne-ne
ra-me me-re E-ne

Ene are

me _ _re r

E E E E E E E E E E E E E E E E
name nene mere Ene

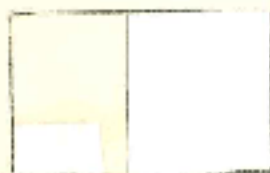
U
u

U - u - u!

me-re		ma-re		me-re
ma-re		Ma-ra		mu-re

Nina are mere.
Mara are mure.

mu _

mu _

u u u u u mura mure
Mara are mure.

ea

Ura! Ura!

mu-re		u-ra
mu-ra		A-u-ra

Aura e mare.

Ea are

U _ nu _ mu _

u u u u u Ura! Ura!
Aura e mare.

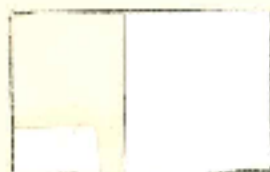
U
u

U - u - u!

me-re		ma-re		me-re
ma-re		Ma-ra		mu-re

Nina are mere.
Mara are mure.

mu _

mu _

u u u u u mura mure
Mara are mure.

ea

Ura! Ura!

mu-re		u-ra
mu-ra		A-u-ra

Aura e mare.

Ea are .

U _ nu _ mu _

u u u u u Ura! Ura!
Aura e mare.

Cu-cu! Cu-cu!

Ni-na
Ni-cu

nu-ca
Mi-ca

ca-na
A-na

Mica are
Ea e mare.

Nicu e cu mama.

C C C C C *cama nuca*
Nicu e cu mama.

Ni-cu

Ri-ca

Mi-ca

ca-re

Ri-ca

ca-ri-e

— Rica are carie?

— Nu!

are carie.

ca _

_ ca

cu _

C C C C C *Cu-cu! Cu-cu!*
Rica nu are carie.

○

a-re
o-re
o-ra

u-na
u-nu
O-nu

Ri-ca
No-ri-ca
Mo-ni-ca

Monica are o

mo _ _

Onu are o

Norica are o .

ГО —

o o o o o o o oia ore

Monica Norica Rica

40

ou
au

u-na	o-re
u-nu	a-re
un	am

am	un
om	an
cu	ac
ou	au

Anica are

Onica are un ou.
E un ou mare.

un ou o ca _

un ac o nu _

un om o ma _

0 0 0 0 0 0 One One

Onica are un ou

41

ea e-le Li-na a-le
e-le la-le-le A-li-na a-lo

Alina e cu Lina.
Alina are un an.
Lina e mare.
Ele au lalele.

— Alo! Mama mare?

— le la le Li —

l l l l l l l l l l e l e l a l e l e
Ele au l a l e l e

lu-na a-lu-na au mi-ne
Lu-ca a-lu-ne ai mi-na

Luca e la mine.
— Luca, ai alune?
— Am un cu alune.

— li — — le — lo — —

L L L L L L L Lina Luca
Luca are alune.

Ă
ă

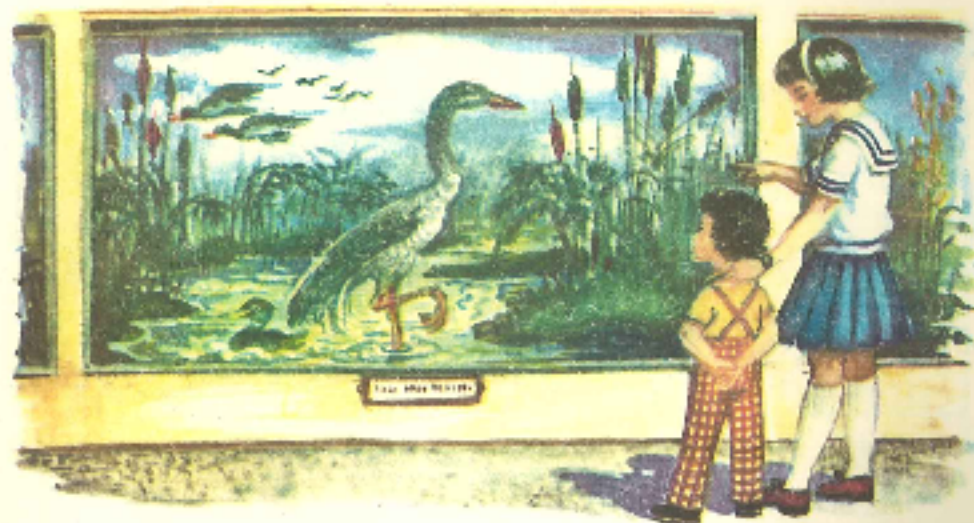

ma-ma	a-ră	nu-că
ma-mă	ca-ră	mi-că

Lică e mare.
Mălina e mică.
Ea e cu mama.
— Mamă, Lică ară!

mamă	mură
ramă	nară
lamă	cară

ă ă ă ă ă ă Ă Ă Ă Ă
mică mamă ară Mălina

co-că	o-ră	A-lin
co-cor	o-rar	Că-lin

Călin e cu Marica.
— Căline, un cocor!
— O, un cocor mare!

_lă _ră co _

Călin e cu Marica.

nu-că
nuc

cu-cu
cuc

mă-rar
rar

rac

măr

cal

lac
loc

car
cor

lan
lin

mac
mic

nuc

cuc

lan

lin

rac

rar

mac

mic

car

cor

lac

loc

măr
mă-rul

cal
ca-lul

loc
lo-cul

car
ca-rul

cuc
cu-cul

mac
ma-cul

Aurel Corina Trina Marin

T

1

Toc! Toc! Toc!

loc	tac	ta-tă
lac	toc	la-tă
lat	tot	ia-tă

Toma e cu tata.

— Tată, iată o

—Ea are un tare.

tare.

t t t t t t t t t t t t t t t t
tare tot iată tată

46

ce

car
car-te

ce
ce-re

Eu cer.
El ce-re.
Ea ce-re.

Mar-ce-la

Tică e cu Marcela.

Marcela ia o carte.

— Ce carte ai luat?

— O carte cu

Tică cere un toc.

ta _ | _ ce | ce _ | _ tă

TTTTTTTTTT se cere
Tică cere un toc.

49

V
v

vi-e
vi-ne
vin

oi
voi
Voi-cu

me-re
ce-re
cer

La vie

Noi avem o vie.
La vie e un nuc.
Voicu vine la noi la vie. El cere un

Eu iau o nucă.
— Ce nucă mare!

ce-re

re-ce

vo-ce

v v v v v vie vin voce
Noi avem o vie.

ci

a-vi-on
a-vi-o-nul

ve-cin
ve-ci-nul

ci-ne
e-li-ce

Vecinul meu

— Cine vine la noi?
— E vecinul meu, Vicu. El are un avion.
Ce elice mare are avionul!

— vi — ve — — ce

V V V V V V ci Voicu
Vicu e vecinul meu.

P
P

pe-nar
pe-na-rul
pe-na-re

ca-pac
ca-pa-cul
ca-pa-ce

ci-ne | pic | Ce-ci-li-a
pic-tat

Penarul

Pavel are un penar. Pe capac e pictat un păun.
Vine Cecilia. Ea cere o linie.

Pavel caută linia.

— Pavele, cine a pictat penarul?

Ce pene colorate are păunul!

p p p p p păun penar
pic capac pene Cecilia

a-ni-mal
a-ni-ma-le

e-li-ce
pi-tu-li-ce

el ci-tea
ea ci-tea

pe-li-can | pur-cel

Cartea lui Paul

Paul citea o carte.

La el a venit Mircea.

— Ce carte e, Paule?

— O carte cu animale. Uite o vulpe, un lup,
un purcel, un pelican, o pitulice.

— Ce multe animale!

P P P P P Paul Pavel
Paul citea o carte.

S
S

sa-ni-e	ve-sel	a-lu-ne
sa-ni-a	ve-se-lă	a-lu-ne-că

El cum-pă-ră. El a cum-pă-rat.

Sania

E iarnă.

Tata a cumpărat o sanie.

Vasile se urcă pe sanie.

— U, u, sania mea!

Sania alunecă la vale. Ea lasă urme pe omăt.

Ce vesel e Vasile!

Sanie vesel
Vasile e vesel.

ie

ca-să	es-te	ie-pu-re
a-ca-să	po-ves-te	Ie-pu-ri-că

min-te	toc
cu-min-te	toc-mai

Poveste

Sorina este acasă.

— Mămico, cum este povestea cu Iepurică?

— Ascultă! Iepurică a pornit la vecinul său Rilă-Iepurilă. Pe cărare era vulpea. Noroc cu ursul care tocmai venea!

Ce cuminte este acum Iepurică!

Sorina
Sorina ascultă o poveste.

D
d

es-te
pes-te

ied
ie-dul

Sa-dul
Sa-du-lui

El du-ce.

El a-du-ce.

Iedul lui Tudor

Peste apa Sadului este un pod. Pe pod vine Tudor. El duce acasă un ied.

— De la cine ai iedul, Tudore?

— De la nepoa Dinu.

— Ce ied mic!

ie_ mie_ _ce ci_

d d d d d d d dop pod-
Tudor are um ied.

pi-tic
pi-ti-cul

lam-pă
lam-pa

a-pa-re
dis-pa-re

El a a-dor-mit. Ea a a-dor-mit.

Un vis

Dorina a adormit.

Apare un pitic. El e mic, mic de tot. Piticul duce o lampă. El ridică lampa. Se uită la Dorina.

Dorina sare din pat.

— Cine este?

Piticul dispere.

D D D D D D D D Dorima
Dorima a adormit.

în-tîi	pîi-ne	da-tă
în-tî-ia	pîi-nea	în-da-tă

El mă-nîn-că.	Eu mă î-nec.
Noi mîn-căm.	El se î-nea-că.

La masă

E ora mesei. Întîi iau loc la masă tata cu mama.
Apoi, noi, unul cîte unul.

— Anca, ai uitat pîinea!

— Îndată, mamă!

Anca aduce pîinea la masă. Mîncăm supa.
Pîrvu se îneacă.

— Pîrvule, mănîncă încet!

î î î î î î î îndată mîime
Pîrvu se îneacă cu pîime.

du-ce	în-ce-pe	mun-te	rîu
con-du-ce	în-ce-pem	pun-te	rî-ul

Noi cîn-tăm.	Ei cîn-tă.
--------------	------------

Noi cîntăm

Noi cîntăm în cor un cîntec de iarnă.
Irina, Aurica, Sandu, Maricica, Costel cîntă
cu noi.

Cecilia ne dă tonul. Ea ne conduce. Acum,
începem:

Vine iarna de la munte,
Peste rîu ea pune punte.

î î î î î î î î î î î î î
În cor cîntă Irina, Sandu, Costel

B
b

bu-nic	bar-că	par-te	dar
bu-ni-cul	bar-bă	îm-par-te	da-ruri

Bunicul

Bunicul a venit la noi. Ce bine ne pare!

— Bine ai venit, bunicule!

Bunicul ne sărută pe rînd. Apoi, el ne împarte daruri. Lui Bucurel îi dă o barcă cu motor. Mie îmi dă o tobă mică.

Ce bucurie pe noi!

bar _ bu _ _ bă

b b b b b b b b b bunic barcă
Eu am o tobă mică.

uă

bob	do-uă	El se ur-că.
bo-bul	no-uă	Ei se ur-că.
	vo-uă	
ca-ba-nă	pîr-ti-e	

La cabană

Barbu e cu tata la cabană. Nu departe de cabană e pîrtia nouă de bob.

— Tată, ne dăm cu bobul?

— Da.

Ei se urcă în bob. Ce repede alunecă la vale!

do _	_ uă	vo _
_ uă	no _	_ uă

B B B B B B B B Barbu
Barbu se urcă în bob.

oa

I-on	a-ră	roa-tă
I-oa-ne	moa-ră	roa-ta

soa-re	poa-le
soa-re-le	poa-le-le

La moară

E ora nouă. Tata vine acasă.
 — Ioane, mâine ne ducem la moară să măcinăm.
 Pornim cum răsare soarele.
 Moara este la poalele dealului. Ea are o roată
 mare. Pe roată cade apa:
 Taca, taca, tac!
 Taca, taca, tac!

Ioana moară roată poale
loarele răsare.

vi-oa-ră	poar-tă	coar-dă
vi-oa-ra	poar-ta	coar-da

Mi-oa-ra	Toa-der
în-cear-că	

Vioara lui Toader

Oana e la Mioara.
 Se aude poarta.
 — Cine vine?
 — E Toader. El aduce vioara.
 — Toadere, cântă un cântec!
 Băiatul ia vioara în mână. El încearcă să cînte.
 Se rupe o coardă. Toader îi pune o coardă nouă.
 Apoi, cântă o sîrbă veselă.

Vioara are o coardă nouă.

La joacă

Tonel caută jucăria care vîjîie. Jenica îi vine în ajutor.

Ionel ia jucăria: vîj! vîj!

j j j j j j j j j joc vij sojoc
Noi incepem sa ne jucam.

Un băiat curajos

— Măcar! Ai răbdare pînă ce apare lumina verde!

fianu Jenica
fianu este un băiat curajos

H

hai	o-ra	ve-neam
hai-nă	ho-ra	ve-nea
hai-ne	ho-ră	ve-neau

La horă

Horia este vărul meu.

Odată, eram la el, în satul Hotarele.
Duminică, mă duceam cu Horia la horă.
Acolo, veneau oameni din mai multe sate.
Ei purtau haine cusute cu modele colorate.
În timp ce jucau hora ei cântau:
Alunelul! Alunelul!
Hai la joc!

h h h h h horă haine
Ei aveau haine surate.

vî-nă-tor	vî-nat	har-nic
vî-nă-toa-re	vî-na-tul	har-ni-că
tot		la-u-dă
tot-dea-u-na		lă-u-dat

Haiduc

Horia este un bun vînător.

Haiduc este cîinele lui. Ce cîine harnic este Haiduc!

Horia se duce des la vînătoare. Haiduc aduce totdeauna vînatul. Îl pune jos.

— Ham, ham, ham!

Horia îl laudă. Haiduc dă din coadă.

Ce se mai bucură Haiduc!

— nic hai — ho —

H H H H H Horia Haiduc
Haiduc este harnic.

G
g

gă-i-nă	gar-dul	pă-că-li-tă
gă-i-nu-șă	gar-du-lui	pă-că-lit
tîr-coa-le		

Găinușa harnică

O găinușă avea casa lângă pădure. Vulpea îi dădea tîrcoale. Odată, ea bătu în gard: Cioc! Cioc!

— Cine e?

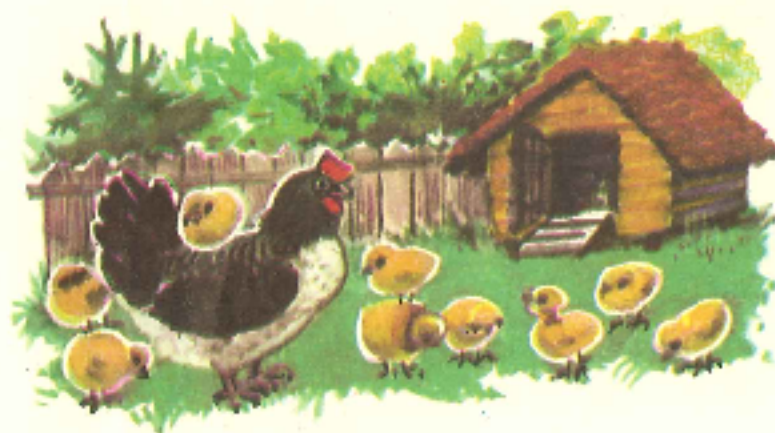
— Sînt eu vecina ță, vulpea. Găinușă harnică, aș dori să văd și eu casa ta!

— Bine, vino!

Vulpea dădu ocol gardului, dar poartă nu găsi. Cum să sară gardul?

Și așa, vulpea rămase păcălită.

g g g g g g g g găimă belșug
Era o găinușă harnică.

gît
gî-tul
go-laș
go-la-șă
gu-ler
gu-le-raș
și-ret
și-rea-tă
mic
mici

Puișorii

E luna martie. Găinușa harnică are acum nouă puișori. Ei sînt mici și gălbiori. Unul are guleraș roșcat. Cel mai mic are gîtul golaș.

Găinușa a găsit o rîmă.

— Cot-cot-cot!

Puișorii vin repede.

— Piu! Piu! Ce bună e rîma!

Cum se lasă seara, găinușa își bagă puii în casă. Vulpea e șireată. Ea tot mai dă tîrcoale casei.

pui	puișori	pomi
puii	puișorii	pomii

g g g g g g g g g g g g g g g g g g
Găinușa a găsit o rîmă.

al-bă	mul-tă	tim-pul	a-juns
alb	mult	timp	ajung

tort	ma-ri-nar
cort	ma-ri-nari
port	ma-ri-na-rii

În port

Tata e marinar.

-Nicașor, hai cu mine în port!

Am sărit în sus de bucurie. Iu după mult timp am ajuns în port. Acolo erau multe vapoare.

Unul, vopsit în alb, se depărta încet în larg. Marinarii erau pe punte și salutau.

Am salutat și noi.

Și eu doresc să ajung marinar!

ge

ei	greu	sca-un
en	grea	sca-u-ne
gă-ne-le	grei	sca-u-ne-le

pu-ne	tai	ci-ne	ge-ne
spu-ne	stai	cinci	Ge-lu

lo-co-mo-ti-vă	răs-tur-nat
----------------	-------------

Cu trenul

Gelu, Traian și Lucica pleacă cu trenul.

Un scaun răsturnat e locomotiva. Cîteva scăunele sînt vagoanele.

Eugen e mecanic. El conduce trenul.

— Toată lumea în vagoane! Trenul pleacă peste cinci minute.

Gelu îl urcă cu greu pe Moș Martin. Rică Iepurică stă lângă Traian.

— Nu te teme, păpușico! Stai lângă mine, îi spune încet Lucica.

ge geme geme

Z ra-ză um-bră
 ra-za um-brit
Z ra-ze-le um-bri-te
 bar-bă va-ră
 bar-ză pri-mă-va-ră
 ger zboa-ră
 ge-roa-să a zbu-rat

de-gea-ba | Ea se în-căl-zea.

Vin berzele

Iarna geroasă a trecut. Acum e primăvară. Cerul e senin. Razele soarelui sînt mai calde. Vîntul adie ușor. Numai prin locuri umbrite mai vezi zăpadă.

Azi, la amiază, am văzut o barză. Era pe acoperișul unei case. Se încălzea la soare.

— Cine a adus primăvara? Tu?

Degeaba! Barza nu a auzit.

Ea a zburat mai departe.

Z Z Z Z Z Z Z zăpadă raze
 Degeaba! Barza nu a auzit.

Mămica mea
 Lucrezi în uzină Lucrezi
 și acasă Ești ca o albină de
 harnică. Fi cu mine ești atât
 de bună!

Azi, e ziua ta! E ziua
de 8 Martie.

Abia te aștept.

Centru time am pre-
gătit un dar gingaș, un
semn de carte.

Am pus în el toată
iubirea mea.

Zoica

lu-crez	zi-uă	u-zi-na
lu-crezi	zi	u-zi-nă
lu-crea-ză	azi	u-zi-ne

a-ge-ră | tîr-ziu | zori | gin-gaș

Z Z Z Z Z Z Zoica și gingaș

fa-bri-că	mar-gi-ne	fo-lo-si-tor
fa-bri-ca	mar-gi-ne-a	fo-lo-si-toa-re
	mun-ci-tor	har-nic
	mun-ci-tori	har-nici
hra-nă	nea-gră	fran-ze-lă

La fabrica de pâine

Ieri am fost pînă la marginea oraşului. Am vizitat o fabrică de pâine. Acolo lucrează muncitori harnici. Tatăl lui Florin este şi el muncitor acolo. El a mers cu noi prin fabrică.

Am văzut cum se fabrică pâinea neagră, franzela şi cornurile.

Munca e grea, dar folositoare.

Pâinea nu poate lipsi din hrana omului.

f f f f f fabrică margine
Ieri am fost la o fabrică.

me-se-ri-e	ma-ca-ra
me-se-rii	ma-ca-ra-giu

mi-nă	fi-la-tu-ră	şo-fer
mi-ner	fi-la-toa-re	şo-feri

Vreau să am o meserie

Tata e miner. Mama e filatoare. Fratele meu cel mare este şofer. Tatăl lui Cezar este tipograf. Tatăl lui Gigel este macaragiu.

Fiecare om îşi alege o meserie.

Şi eu, cînd voi fi mare, voi avea o meserie.

Fiecare om are o meserie.

f f f f f f f f Florin Tămel

A detailed illustration of a squirrel with a large, bushy tail, perched on a pine branch. The squirrel is facing left, and the pine needles are green and sharp. The background is plain white.

— Veveriță, veveriță, vreau și eu nuci, glumește Tugulea. Dar ea, șireata, aruncă numai cojile. Miezul îl ține pentru ea.

t t t t t t t t time vererită
Vereritele au blănița roșcată

T T T T T T T T Tiau Tugulea
Tiau are o hăimută nouă

cea-sul	cîn-tec	a-tîr-nat
ceas	cîn-te-cel	a-tîr-na-tă
um-blă	ne-în-ce-tat	se în-toar-ce
um-blăm	în-cet	se su-ceș-te
Ea a-jun-ge.	El vrea.	
El a-jun-ge.	Ea vrea.	

Lizuca și ceasul

Stă, sus, atârnat pe perete. Lizuca se uită la el.

— Ce poate fi?

Din el se aude încet un cîntecel.
Tic-tac, tic-tac, cîntă neîncetat.

Lizuca se întoarce. Se sucește.
Ar vrea să știe ce este înăuntru. Se suie pe un scaun. Întinde mîna, dar nu ajunge la el.

— Ce cauți acolo? Nu se umblă la ceas! îi spune mama.

a-jun	mar	ne
a-tin	gi	nă
ge		
pa		

ceas întoarce ajunge încet
— Ce cauți acolo?

Dimineața
Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece.
Peste fața toată
Mult clăbuc îmi trece.

Și ce dacă somnul
Nu vrea ca să plece?
Eu, dacă mă spăl,
Tînt voi cit zece!

re	ce
ze	
vo	

tre	ce
ple	
pla	

a	ce	la
a		ea
a		lea

circ		a-rici		bur-suc
cir-cul		a-ri-cii		bur-suci

Circul din pădure

În pădure e zarvă mare. Animalele mari și mici sînt adunate în poiană. A venit un circ de seamă.

Moș Martin ridică greutăți. Vulpoiul e dresor. El intră cu zece arici. Aricii fac tumbe. Urmează cinci veverițe. Ce acrobate! Ce agere sînt! Cine le poate întrece?

Doi bursuci aplaudă cu putere.

Numai iepurașul stă pe margine. E din fire cam fricos.

circ arici bursuci cinci
Cinci veverițe vin în poiană

ci-reș
ci-re-șe

cea-tă
cear-tă

vra-bi-e | o-mi-dă
vră-bii | o-mizi

gîl-cea-vă

Să o mă-nînc.
Să o mă-nîn-ce.

Cearța

Pe o ramură de cireș e mare gîlceavă.

— Cip, cip, cip și cip-cirip!

Zece vrăbii se ceartă.

De ce oare?

Au zărit o omidă.

Cine o va mînca?

Între ele vine o vrabie bătrînă.

— Ajunge! Încetați cearta! Pe copaci sînt destule omizi. Căutați din ramură în ramură.

Cine este muncitor
De hrană nu duce dor.

mică		copac		pi — —		ciupercă
mici		co —		pisici		ciu —

min-ge	fug	geam	spar-tă
min-gea	fu-ge	gea-muri	spar-te
de-gea-ba		în-cin-ge	

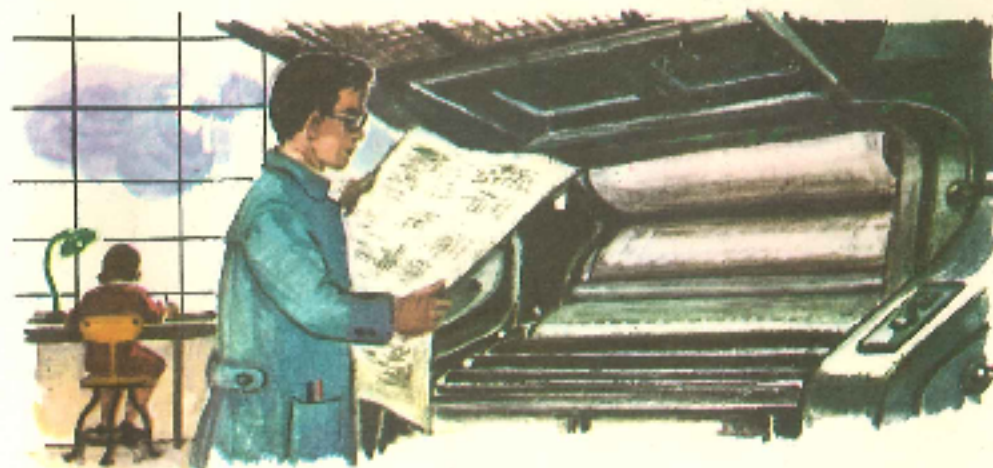
Mingea

Angela și Georgică au primit o minge în dar. Au ieșit cu mingea în curte. Vine și Geta cu Eugen.

Se încinge joaca. Mingea sare de la un copil la altul. Acum a sărit departe. Georgică fuge după ea.

— Mingea e spartă! A căzut pe un colț de geam. Degeaba, nu ne mai putem juca!

geam minge Angela Geta
Georgică fuge după minge.

re-vis-tă	roa-tă	ti-pă-resc
re-vis-te	ro-ta-ti-vă	ti-pă-reș-te
cu-leg	a-jung	merg
cu-legi	a-jungi	mergi
cu-le-ge	cer-nea-lă	mer-ge

La tipografie

Nenea George este tipograf. În fiecare dimineață, el merge la tipografie. Acolo se tipăresc cărți și ziare. Miroase a cerneală.

Cum ajunge nenea George se așază la mașina de cules litere. Acum culege o poveste pentru revista Arici Pogonici. Revista trebuie să intre repede la rotativă. Numai așa va putea să apară la timp.

Nenea George este tipograf.

gim-nas-ti-că
gim-nas-ti-ca

semn
sem-nal
sem-na-lul

în-tîi
din-tîi

îm-part
îm-par-te
îm-păr-țim

fug
fu-ge
fu-gim

Ora de educație fizică

Ieșim în curte.

Unu, doi! Unu, doi! Mergem toți în pas vioi.

Ne așezăm pe patru rînduri. Facem gimnastică după comandă. Apoi ne pregătim de fugă. Tovarășul învățător ne dă semnalul. Fugim către marginea terenului. Câștigă cei care ajung mai repede la semn.

Ura-a-al Mircea, Gina și Gigel au ajuns cei dintîi.

gimnastică margine

Mircea ajunge cel dintîi.

cerb
cer-bul

gi-ra-fă
gi-ra-fa

pi-cior
pi-cioa-re

ră-get
ră-ge-te

gră-di-na

zo-o-lo-gi-că

La grădina zoologică

Întrem la grădina zoologică. Aici vedem animale de la noi din țară și din alte țări.

Cerbul își poartă coarnele cu mîndrie. O vulpe se uită șireată la noi.

-Uite și girafa! Ce gît lung are!

-Și picioarele îi sînt lungi!

Deodată se aude un răget.

-Este leul, spune tata. E un animal frumos și puternic. I se mai zice și regele animalelor. Să mergem la el!

che

o-che-lari		u-re-che		școa-lă
o-che-la-rii		pe-re-che		șco-lar
Tu citești.			El citește.	

Costache și ochelarii

Bunicul citește ziarul. Costache vrea și el să citească.

— Bunicule, te rog, îmi dai ochelarii tăi?

— Sînt mari pentru tine. Îți fac unii pe măsura ta.

Bunicul îi face o pereche de ochelari din carton. Costache își pune ochelarii. Apoi, ia ziarul în mînă.

— Ce ai citit? îl întreabă bunicul.

Costache îi spune ceva la ureche.

— Nu te necăji, îi spune bunicul. Cînd vei merge la școală, vei învăța să citești.

che ureche ochelari

Costache își pune ochelarii.

pă-pu-șă		pă-pu-șari		Va-si-le
pă-puși		pă-pu-șarii		Va-si-la-che
ja-che-tă			sce-nă	

Vasilache

La școală avem și teatru de păpuși.

Tovarășa învățătoare ne arată o păpușă cu nasul lung și roșu. Pe cap are un fes galben. Este îmbrăcată cu o jachetă cu picățele.

E tare hazlie!

— Cum se numește? am întrebat noi.

— Vasilache. E prima păpușă care a jucat la noi pe scenă. Ea rîdea de leneși și de mincinoși, de bătauși și de lăudăroși. Păpușarii o purtau peste tot.

Vasilache este o păpușă fără pereche.

Vasilache este o păpușă hazlie.

chi

te-le-vi-zor	des-chi-de	aș-chi-e
te-le-vi-zo-rul	des-chid	Aș-chi-u-ță
fe-li-ci-ta-re	po-e-zi-e	
fe-li-ci-tări	po-e-zii	
Eu de-se-nez.	Voi de-se-nați.	

La televizor

Mama deschide televizorul. Paraschiva și Chiriac vin repede. E ora copiilor. Apare Așchiuță. El stă de vorbă cu școlarii din clasa întâi.

— Am aflat că învățați bine și mă bucur, spune Așchiuță. Acum, puteți citi și socoti. Ați învățat multe poezii. Desenați și cântați frumos. Ba chiar, de 8 Martie, ați trimis felicitări mamei și tovarăsei învățătoare. Bravo, copii!

Paraschiva și Chiriac sar în sus de bucurie.

chi deschide Paraschiva
Chiriac privește la televizor.

steag	chip	unchi
stea-gul	chi-pul	un-chiul
ro-chi-e	bu-chet	
ro-chi-ță	bu-che-te	
ma-ni-fes-ta-ți-e		

De 1 Mai

E mare sărbătoare. E ziua de 1 Mai.

Ne pregătim să mergem la manifestație. Mama îmi dă rochița cea nouă. Plecăm.

Ce mulți oameni! Unii au în mâini buchete de flori. Alții poartă steaguri roșii și tricolore. Îl văd și pe unchiul Paraschiv. El duce un steag mare, roșu.

Apare un grup de tineri. Ei sînt îmbrăcați în costume naționale. Pe chipurile lor e multă veselie. Ei trec cîntînd și jucînd.

Trăiască ziua de 1 Mai!

ghe

ghe-te		ghem
ghe-tu-țe		ghe-mu-it
ghe-tu-țe-le		ghe-mu-i-te
a-te-li-er	cli-pă	gher-gher
a-te-li-e-rul	cli-pe	gher-gher-furi

Ghetele și ghetuțele

Ghetuțele lui Gheorghe stau ghemuite pe prispă.

Lîngă ele vin ghetele tatălui său.

— Sîntem atît de obosite! spun ghetele. Toată ziua am alergat. Am fost pe ogor, la țarcul oilor, în livadă, la atelierul cu ghergherfuri.

— Obosite sîntem și noi, răspund ghetuțele. Și Gheorghe a alergat toată ziua, dar la joacă!

Peste cîteva clipe și ghetele și ghetuțele au adormit.

ghe ghete Gheorghe
Ghetuțele stau ghemuite.

în-gh-e-ța-tă	bu-zu-nar	gh-e-re-tă
în-gh-e-țat	bu-zu-na-re	gh-e-re-te
vîn-ză-tor	lă-co-mi-e	
vîn-ză-to-rul	la-com	

Înghețata

E cald. Angheluță iese tiptil din curte. La ghereța din colț este înghețată.

— Ce bună este înghețata! Aș mîncă și eu!

Angheluță are în buzunar doi lei de la bunica. El cere două cornete de înghețată. Angheluță le ia și începe să mănînce cu lăcomie. Vînzătorul îl vede.

— Nu te grăbi! Înghețata se mănîncă încet. Altfel, are să te doară în gît.

ghe	te	pa	che	te
	me	ra		te

Angheluță cere înghețată.

ne-ghi-nă
Ne-ghi-ni-ță
în-ghi-te
în-ghit
în-ghiți

ghem
ghe-mul

gînd
gîndul

Neghiniță

A fost odată un moș și o babă. Pe cînd împletea la ciorap, bătrîna se gîndea.

— Bine ar fi să avem un copil. Fie și cît un ghem de mare.

— Dar, dacă ar fi cît o neghină?

— Cine a vorbit?

— Eu, Neghiniță, gîndul oamenilor. Sînt atît de mic că pot intra în urechile oamenilor. Așa am aflat la ce te gîndeai.

— Bine, Neghiniță, vino să te văd!

Bătrîna dădu să îl sărute.

— Încet, mamă, că mă înghiți! zise Neghiniță.

ghi ghiveci neghină
Neghiniță era mic de tot.

Ghici!

Din grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A ieșit un ghem de scai
Ca să caute furnici.
Ce să fie oare?

Ghici?

Ghici, ce e?

Lungi urechi, picioare lungi,
Doar cu pușca îl ajungi,
Doarme în lan și în tufiș
Tot cu ochii mari, deschiși.

Ghici ghicitoarea mea!

X
x

e-xer-ci-țiu		pix		ex-pli-ca-ți-e
e-xer-ci-ții		fix		ex-pli-ca-ții

O întâmplare

Sună de intrare. E ora nouă fix.
Acum, avem matematica. Tovarășul învățător
ne dă să rezolvăm câteva exerciții de adunare.
Deschidem caietele. Începem să lucrăm. În
clasă este liniște deplină.

Deodată se aude glasul Xeniei:

— Nu mai am cerneală în stilou!

Elevii o privesc nemulțumiți.

Alexe îi împrumută Xeniei un pix.

Acum, toți elevii pot termina exercițiile în
liniște.

x x x x pix explicație exercițiu
Alexe îi dă Xeniei un pix.

K
k

ki-lo-gra-me		ma-ga-zi-ne
ki-lo-gram		ma-ga-zin
ki-lo-gra-mul		ma-ga-zi-nul
cum-pă-ră-turi		ki-lo-me-tru

La cumpărături

— Hai, Gheorghiță, să o ajutăm pe mama, îmi
spune tata.

Plecăm la magazinul alimentară. Pînă acolo,
facem un sfert de oră. Este aproape un kilometru.

Cumpărăm un kilogram de orez, două kilo-
grame de zahăr și două kilograme de carne. Luăm
și un kilogram de brînză.

Ajungem acasă.

— A fost grea plasa cu cumpărături? întrebă
mama.

— Să socotească Gheorghiță cîte kilograme a
avut, spune tata.

k K k K kilogram kilometru
Kilogram Kilometru

stra-dă		stro-pesc
stra-da		stro-peș-te

strat
stra-turi
stra-tu-ri-le

stro-pi-toa-re
stropi
stro-pii

pli-veș-te
pli-vesc

în-vi-o-rea-ză
în-vi-o-ra-te

O fetiță harnică

Crina locuiește pe strada mea. E o fetiță numai cât un nod de mare. Cum se face cald o văd în grădină. Ea plivește iarba din straturile de zarzavat sau udă florile.

Și acum e cu stropitoarea în mână.

— Ce faci acolo, Crina?

— Stropesc florile! Uite cum se înviiorează sub stropii reci de apă.

stradă stropi păstrează strat

scri-e		scriș		poș-tă
scriu		scri-soa-re		poș-taș

răb-da-re		a-be-ce-dar
ne-răb-da-re		a-be-ce-da-re

Scrisoarea

Azi, poștașul a trecut și pe la noi. Era cu geanta plină de scrisori. El a lăsat un plic pe care era scris numele meu. Am deschis plicul cu nerăbdare. Era de la prietenul meu Florin.

Am început să citesc.

*Dragă Andrei,
Am învățat și ultima
literă din abecedar. At
de bucuros simt că știu
să scriu și să citesc!*

*Aceasta e prima mea
scrisoare. De când doream
să o pot scrie!*

*Cu bine,
Florin*

â

ro-mân
ro-mân-că

ro-mâni
ro-mân-ce

ro-mâ-nesc
ro-mâ-neas-că

Re-pu-bli-ca So-ci-a-lis-tă Ro-mâ-ni-a

Țara mea

Țara în care locuim se numește Republica Socialistă România.

Avem o țară mare, frumoasă și bogată. Locuitorii ei sînt harnici și pricepuți.

Capitala țării noastre este orașul București.

Ești atîta de frumoasă,

Țara mea!

Pentru tine-am să muncesc,

An de an, să înflorești,

Țara mea!

â â â â â român româncă
Republica Socialistă România

Partidul

Oriunde merg,

În tot ce simt

Alături ești

Iubit Partid!

Ești școala nouă,

Cartea frumoasă,

Ești pîinea caldă

Ce-avem la masă.

Ești cîmpul verde,

Ziua senină,

Hidrocentrala

Ce dă lumină.

Trăiască

Partidul Comunist Român!

ALFABETUL LIMBII ROMÂNE

a <i>a</i>	A <i>A</i>	c <i>c</i>
d <i>d</i>	D <i>D</i>	e <i>e</i>
f <i>f</i>	F <i>F</i>	g <i>g</i>
h <i>h</i>	H <i>H</i>	
i <i>i</i>	I <i>I</i>	↑ <i>↑</i>
j <i>j</i>	J <i>J</i>	k <i>k</i>
l <i>l</i>	L <i>L</i>	

[illegible]

1 Iunie

Azi, pentru toți copiii lumii e
sărbătoare.

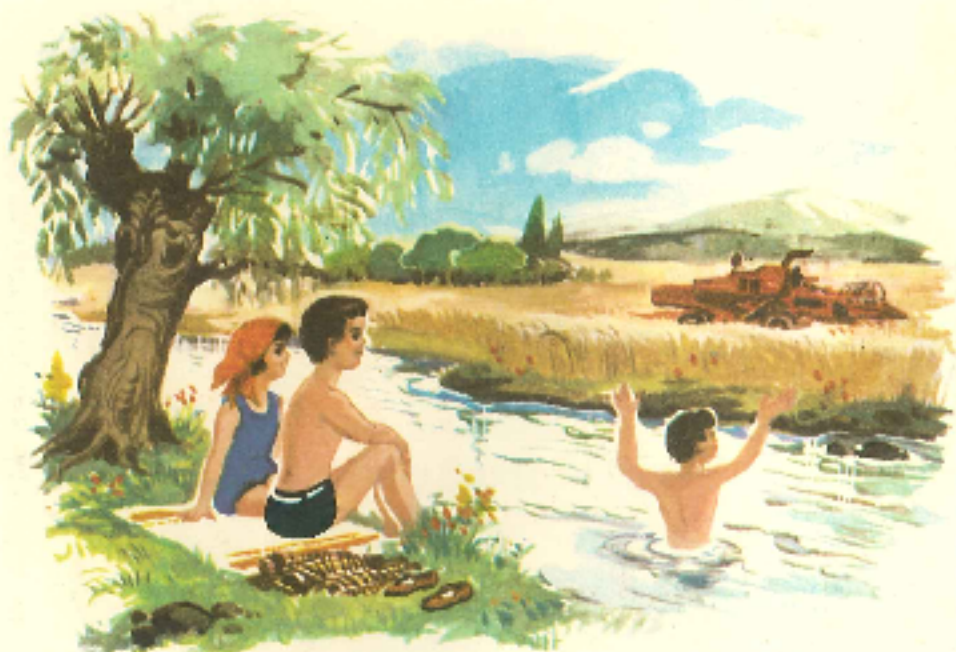
Am venit la școală cu flori și
stegulețe. Vrem să ne facem clasa
mai frumoasă ca oricând. E doar
ziua noastră, ziua copiilor!

În această zi, dorim să ne ară-
tăm bucuria și recunoștința pentru
cei care ne poartă de grijă. Vrem să
trăim în pace și să avem o copilărie
fericită.

Și acum, de ziua noastră,

*Haideti, copii, să cîntăm,
Cu toți copiii din țară!
A noastră e ziua, copii,
E ziua inimii din vară!*

Bun venit, vară!

A venit vara. Ea a adus zile cu cer senin și soare arzător.

În livadă, fructele au început să se coacă. În grădini, legumele sînt din belșug. Pe cîmp, lanurile aurii de grîu așteaptă secerătorii.

E căldură ca de cuptor. Arșița ne gonește pe malul rîului, la pădure, la ștrand, la munte sau la mare. Cîte plimbări nu putem face vara!

Vară, vară! Am vrea să stai cît mai mult la noi! Ne place căldura razelor tale și ne bucurăm de bogăția pe care o aduci. De aceea, îți spunem bun sosit!

Săptămîna

Șapte flori,
Șapte surori
Cît ai vrea să le măsoari,
Cum e una-i și cealaltă;
Nici mai mică, nici mai înaltă!
Din grădină cînd le-aduni,
Îți apare-n față *luni*.
Marți răsare după ea:
O zorește *miercurea*!
Scoate capul, mai apoi,
Floarea următoare: *joi*.
Vinerea în spate-i stă.
Apoi, alta: *sîmbătă*!
Duminica-n fugă mare
S-a gătit de sărbătoare!
Iar grădina ce le crește
Săptămîna se numește.

Gospodina

O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate.
— Încotro fugi, surioară?
— Ia mă duc și eu la moară!

Și-s grăbită, și-s grăbită,
Că mi-i casa negrijită,
Și mi-s rufe la soare,
Și copiii cer mâncare.

Nu, la noi
În mușuroi,
Nu e timp pentru zăbavă,
Că de n-am fi de ispravă,
Ar fi vai și-amar de noi!

de Otilia Cazimir

Nu vă jucați cu chibriturile!

Lenuța se joacă cu păpușa. Îi face de mâncare.
Așază cratițele pe aragaz ca mămica. Taie câteva
frunze și le pune în cratiță. Face mâncare de fasole!
Umple cratița cu apă.

Se duce în bucătărie și ia pe furiș cutia cu
chibrituri. Deschide cutia. Scoate un băț de chibrit.
Cum face mămica? Aprinde chibritul. Flacăra îi
ajunge la degete. Scapă chibritul din mână. Chibri-
tul cade pe rochița păpușii. Rochița ia foc.

— Ajutor, mămico!

Mama sare repede.

— Ce-ai făcut?

Ea stinge focul.

— Să nu te mai joci cu focul!

Dacă nu eram acasă puteai să iei foc și tu, și
întreaga casă.

Tatăl meu

— Tatăl meu zidește case,
Cocoșat pe schele.
El cu fruntea lui ajunge
Pînă sus la stele.

— Tatăl meu coboară-n
mină,
Ca să smulgă fierul,
Dar pe seară, mult îi
place
Să privească cerul.

— Tatăl meu dă țării pîine,
E pe cîmpuri vara,
Are mari oștiri de grîne
Cît se-ntinde țara.

— Tata străjuie-n uzine
Marile cuptoare;
Fierbe-n vatră, cu oțelul,
Bulgării de soare.

— Alb halat îmbracă tata
În spital cînd vine,
Spune-i numai ce te doare,
El te face bine!

— Tata ne deschide-n școală
Cel dintîi caietul.
El ne-nvață socotitul,
El, și alfabetul.

Eu cresc mare lîngă tata
Și-nvăț carte bine,
Ca părinții mei să fie
Mîndri și de mine!

Primăvara

Odată, fiicele bătrînului an se lăudau așa:
— Eu, spunea primăvara, sînt fiica cea mai
tînără și mai frumoasă. Pe mine mă mîngîie soa-
rele cu razele lui călduțe și luminoase.

Eu trezesc la viață întreaga natură.

Aici flori, dincolo ver-
deață, pomi în floare, zum-
zet de albine, ciripit de
păsărele.

Ogoarele răsună de
duduitul tractoarelor. Cîtă
frumusețe, cîtă viață și ve-
selie peste tot locul!

Vara

— Eu sînt cea mai strălucitoare, zicea va-
a doua fiică. Soarele mă iubește mai mult.

Razele lui fierbinți îmi cor-
Cît vezi cu ochii spice
de aur, livezi îmbel-
șugate și pajiști odih-
nitoare. Aici, se seceră
și se treieră, dincolo se
cosește fînul, se culeg
cireșe, vișine, piersici
și caise.

Toamna

— Nici una dintre voi nu mă întrece în frumusețe, nici în bogăție, spunea a treia fiică a anului, toamna. Nu vedeți că peste tot, pe unde trec, pământul îmi dăruiește rodul? Am din belșug struguri, mere, nuci, zarzavaturi și legume.

Hambarele sînt pline cu pomb.

Iarna

Iarna, a patra fiică a anului, înveșmîntată în alb cu o cunună de stelute argintii vorbea și ea astfel:

— Eu nu mă laud cu frumusețea, nici cu bogăția. Deși am inima de gheață, eu țin cald semănăturilor. Le învelesc cu covoare albe și moi de nea. Eu le pregătesc copiilor cele mai multe bucurii: zăpadă pentru schi, gheață pentru patinaj, pîrtie pentru săniuș. Le aduc Anul nou cu pom de iarnă și jucării.

Ghicitoare

Am un copac
Cu douăsprezece ramuri,
Pe fiecare ramură,
Ate patru cuiburi.
În fiecare cuib
Ate șapte ouă.

Ghici, ce e?

Lunile anului sînt :
ianuarie, februarie,
martie, aprilie, mai,
iunie, iulie, august,
septembrie, octombrie,
noiembrie, decembrie.

Cînd e pace!

Florile zîmbesc la geam,
Merg copiii să se joace,
Păsări ciripesc pe ram
Cînd e pace!

Tata cîntă pe tractor,
Mama cozonaci ne face,
Iar noi învățăm cu spor
Cînd e pace!

Case înalță către cer
Zilnic mîinile dibace,
Țara e un șantier
Cînd e pace!

Texte pentru lectură suplimentară

Am șapte ani

De ce toți zic
Că eu sînt mic?
Șapte ani
Am împlinit.
Asta nu e de glumit!
Vezi? Încetul,
Cu încetul,

Am învățat
Tot alfabetul
De acum,
Eu pot citi:
Glume, basme, poezii.
Tot ce școala ne învață
Prinde bine-apoi în viață.

Vulpea și cocoșul

Odată, într-o seară, vulpea cea vicleană a plecat în sat ca să fure găini. În drumul său, ea întreba pe oricine întâlnea:

— Nu aveți cumva vreo găină de vânzare?

Un cocoș pintenat, cu creastă roșie ca focul și penele din coadă îndoită ca o seceră, văzînd-o pe cumătra vulpe și auzindu-i dorința i-a strigat:

— Dacă vrei găini și rațe, uite colo un coteț.

Vulpea lacomă sări repede să-și umple sacul ce-l avea în spinare. Dar și mai repede ea fugi înapoi spre pădure.

În urma ei alerga Grivei, în cușca căruia intrase vulpea păcălită de cocoș.

Cocoșul de pe gard rîdea și striga:

— Ei, ce zici cumătră vulpe, o să mai dorești găini?

Desenați și voi:

Iarba prețioasă

Ileana și Viorica vin spre casă. Fiecare duce pe cap câte un coș cu fructe. Coșurile sînt grele. Ileana se plînge mereu. Viorica merge și tace. Ba, chiar, de la o vreme rîde și cîntă voioasă.

— Cum de poți să cînti? o întrebă Ileana. Doar coșul tău e tot atît de greu ca și al meu.

Viorica rîde și spune:

— Am pus în coșul meu o iarbă de preț. De aceea nu simt greutatea. Fă și tu ca mine. Vei vedea cum coșul tău se va ușura.

— Dă-mi, te rog, și mie puțină iarbă sau spune-mi cum se cheamă ca s-o caut și eu.

— Iarba aceasta scumpă este RĂBDAREA răspunde Viorica și pornește înainte cîntînd.

Cele două capre

Odată, două capre se întîlniră pe o punte îngustă.

— Fă-mi loc să trec — zise una din ele.

— Ba, poștește și fă-mi tu mie loc. Eu am pus mai întîi piciorul pe punte, răspunse cealaltă.

— Dă-te la o parte, că eu sînt mai bătrînă și am dreptul să trec mai întîi!

— Ba eu trebuie să trec!

— Ba eu!

— Ba eu!

Și caprele începură să se izbească cap în cap una pe alta.

Atunci, bîldîbîc, se rostogoliră amîndouă în apă.

Vai de pielea lor! Bine c-au scăpat numai cu o baie zdravănă.

Spune adevărul!

Pe șoseaua ce duce spre satul vecin, doi băieți pășesc liniștiți, unul lângă altul. Pe unul îl cheamă Ion și pe celălalt Petre. Din când în când, mai scot câte o vorbă ca să li se pară drumul mai scurt. Apoi, tac din nou.

Ion a întors capul spre dreapta șoselei și a văzut o grădină de zarzavat.

— Ia te uită ce varză mare!

— Da de unde, îi răspunde Petre. Eu am văzut odată o varză cât casa de mare.

— Ciudat, zise Ion. Adică, nu este chiar atât de ciudat. Și eu am văzut o oală mare, mare, cât școala de mare!

— Dar la ce folosea o astfel de oală?

— Ca să se fiarbă în ea varza pe care ai văzut-o tu, răspunse rîzînd Ion.

Rușinat, Petre lăsă capul în jos.

Iubește munca!

A fost odată un om leneș de nu avea pereche. El se plîngea că nu-l ajută mîinile să facă treabă. Era tare neîndemînic. Toate îi scăpau din mînă și orice lucru îi ieșea pe dos. De aceea era sărac de nu avea nici după ce bea apă.

Într-o zi, în sat sosi un învățător nou. Se dusesse vestea despre el că este un om foarte învățat. Leneșul veni la învățător și-l rugă să-l învețe cum să devină bogat.

— Cunoscut niște cuvinte vrăjite, dar ele trebuie rostite în timp ce mîinile împletesc coșuri din răchită. Aceste cuvinte sînt: „Muncește repede și bine“.

Și de a doua zi omul începu să împletească coșuri. Cînd făcu mai multe le duse la cooperativă. Cu banii cîștigați își cumpără cele necesare. Cu fiecare zi ce trecea omul nostru lucra cu mai mult spor. Nu peste mult timp ajunse printre fruntașii satului. De abia acum înțelese de ce învățătorul spusese despre acele cuvinte că sînt vrăjite.

Cravata de pionier

Cînd vei primi cravata
Cu cinste s-o păstrezi,
Drapelul nostru roșu
În ea mereu să-l vezi.

A fi fiit drapelul
Pe front, în grele lupte,
Și au căzut părinții,
Luptînd cu el în frunte.

Și mulți copii ca tine
În luptă și-au dat viața.
Tu cînd privești cravata
Să-ți lumineze fața.

Republica, patria mea!

Pe tine cu drag eu te cînt,
Al patriei mele pămînt.
Și ție voios îți zîmbesc
Albastrule cer românesc.

Aici, eu mă bucur deplin,
Și traiul aici mi-e senin!
Și-aici îmi sînt anii voioși,
Căci tu mi-i înalți luminoși.

Pe tine, Partid, eu te cînt!
Pe-al patriei mele pămînt,
Să crească sub pavăza ta
Republica, patria mea!

